„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 cent.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Nr. 257. Środa 10. Listopada 1869. Rok wydania 59.

Część urzędowa.

Na polepszenie dotacyi szkoły w Liszkach, ofiarował pan Skirliński właściciel Liszek z 27 morgów otrzymanych jako ekwiwalent za zniesienie służebności obszar 2 morgów.

Ten dowód starania około podniesienia oświaty ludowej podaje się z wyrazem uznania do publicznej wiadomości.

Z Rady szkolnej krajowej.

Lwów, dnia 26. października 1869.

Część nieurzędowa.

Trzydzieste szóste posiedzenie Sejmu krajowego dnia 9. listopada 1869.

Marszałek krajowy książę Leon Sapieha zagaił posiedzenie o godzinie 10¾ przed południem. Obecnych posłów 124.

Ze strony rządu: C. k. komisarz rządowy radca namiestnictwa p. Pauli.

Protokół ostatniego posiedzenia bez zmiany przyjęto i odczytano dalszy spis petycyi wniesionych do Sejmu.

Przedłożono potem interpelacyę posła Dr. Czemeryńskiego i innych do c. k. komisarza rządowego z zapytaniem, dlaczego ministeryalne rozporządzenie z dn. 5. czerwca b. r. zaprowadzające język polski we wszystkich urzędach, nie zostało dotychczas wykonane na uniwersytecie lwowskim, mianowicie dlaczego już od 1. października b. r. język polski w wewnętrznej służbie uniwersytetu lwowskiego i w korespondencyi jego na zewnątrz nie został zaprowadzony, i co c. k. rząd uczynił lub uczynić zamierza, by wspomnione rozporządzenie ministeryalne na uniwersytecie lwowskim weszło w faktyczne wykonanie. Dalej zapytują interpelanci, czy rząd nie myśli poczynić stosowne kroki, by w urzędach pocztowych i telegraficznych w kraju już teraz przynajmniej częściowo zaprowadzono język polski.

C. k. komisarz oświadcza, że na tę interpelacyę odpowie na jednem z najbliższych posiedzeń.

Z porządku dziennego przedkłada p. Gross następujące sprawozdanie komisyi edukacyjnej o preliminarzu funduszów szkolnych galicyjskiego i krakowskiego:

Wysoki Sejmie! Preliminarz funduszów szkolnych tak galicyjskiego jako też krakowskiego, przedłożono obecnie po raz pierwszy wys. Izbie, a to na podstawie uchwalonej przez Radę państwa ustawy szkolnej z dn. 14. maja 1868 roku, a mianowicie na zasadzie 2. ustępu §. 66. tejże ustawy.

Preliminarz rzeczony, będący w ścisłym związku z pomienioną ustawą szkolną, ma na celu wykonanie owego jej postanowienia, które wkłada na kraj nasz — jak to cyfry niedoboru świadczą — nowy ciężar w kwocie 29.601 złr. w. a.

Zważywszy atoli, że ustawa ta, określająca ogólne zasady urządzenia szkół ludowych, dotąd przez ustawodawstwo krajowe uzupełnioną nie została, chociaż to powinno było przedewszystkiem nastąpić;

zważywszy, że znaczna i przeważna część instytucyi, należących do organizacyi szkół ludowych, jako to: nadzory szkolne i seminarya nauczycielskie, a z których ostatnie wedle §. 67. ust. szk. mają być opłacane ze skarbu państwa — nie weszły dotąd w wykonanie;

zważywszy, że majątek zakładowy funduszów szkolnych nie został dotąd oddany Wydziałowi krajowemu ani w przechowanie, ani w zarząd, chociaż tego wymaga wyraźnie §. 66. ustawy pomienionej;

zważywszy nareszcie, że dodatek, jaki skarb państwa na mocy tejże ustawy dotyczącym funduszom szkolnym ma udzielać, jest wprawdzie w preliminarz wciągnięty, wszelako cyfra jego postawioną została bez sprawdzenia wszelkiego;

poczytuje sobie komisya edukacyjna za obowiązek najprzód oświadczyć, że przedłożone preliminarze mogą być uważane tylko za prowizoryczne; powtóre zmodyfikować pojedyńcze cyfry w tych preliminarzach tak, aby przed ostatecznem zorganizowaniem szkół ludowych i instytucyi, zostających z temiż w związku, nie spadł żaden ciężar na fundusz krajowy; a w końcu przedłożyć wys. Sejmowi takie wnioski do uchwalenia, któreby zawarowały należycie prawa służące reprezentacyi krajowej.

P. Gniewosz zabierając głos w jeneralnej dyskusyi znajduje, że niektóre miejsca w sprawozdaniu nie dosyć są jasne, uprasza przeto komisyę o pewne wyjaśnienia. Między innemi zapytuje, dlaczego w wykazie galicyjskiego funduszu szkolnego nie zamieszczono adjutów, podczas gdy nie ominięto takowych w wykazie funduszu krakowskiego, dlaczego wykreślono w sprawozdaniu komisyi rubrykę wydatków na dozór szkolny i t. p. W końcu zastrzega sobie postawienie poprawek w specyalnej dyskusyi.

P. Zyblikiewicz nie widzi potrzeby, zbytecznego pospiechu w pozornem odbieraniu funduszów szkolnych w administracyę kraju, zwłaszcza, że ustawa państwowa z dnia 25. maja nie jest uzupełnioną ustawą krajową, sądzi przeto, iż możeby było lepiej pozostawić rządowi jeszcze przez czas jakiś zarząd funduszów szkolnych aż dopóki sprawy szkolne nie zostaną uregulowane podług życzeń reprezentacyi kraju.

P. Gros oświadcza, iż komisya sądziła, że objęcie funduszów szkolnych byłoby niejako pierwszym krokiem do objęcia spraw szkolnych, pod władzę krajową. Przedkłada potem w imieniu komisyi następujące dwa wnioski:

Komisya wnosi zatem:

a) Wysoki Sejm raczy zatwierdzić tymczasowo wykazane w preliminarzu dochody z majątku zakładowego, mianowicie:

Odsetki od kapitałów w kwocie . . 12.392 złr.
i dochód z dóbr, realności i praw służebnych w kwocie . . . . 6 złr.

b) Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem wzywa Wydział krajowy do odbioru i przechowania funduszu szkół normalnych galicyjskich na podstawie likwidacyi dotychczasowego obrotu tegoż funduszu.

Część historyczno-statystyczna.

O potrzebie komasacyi gruntów.

(Ciąg dalszy.)

III.

Zarzuty przeciwko kompetencyi i potrzebie ustawy o komasacyi i odparcie tychże.

a) Niemożność pogodzenia komasacyi z wolnością dzielenia gruntów.

Przeciw komasacyi gruntów przemawia kilka bardzo ważnych zarzutów, opartych głównie na politycznych i prawniczych pobudkach. Zarzuty te jednak tyczą się nadużycia, które się czasem wydarza, nie zaś trafnego przeprowadzenia komasacyi. Wszystko to dałoby się z łatwością usunąć za pomocą ustawy, zastosowanej do wszystkich szczególnych wypadków i właściwości. Słusznie mówi Lette: „Nie należy nadużywać komasacyi dla pewnych politycznych tendencyi wbrew wolności, której nie można pominąć przy agraryjnych ustawach, dla rozporządzania gruntami i dla ich podzielności.“ Takiego błędu wystrzegać się musi ustawa o komasacyi. Komasacya zgadza się najzupełniej z prawem swobodnego zbywania gruntów. Komasacya nie jest instytucyą polityczną, tylko czysto gospodarską, i ten jej charakter powinien być uwydatnionym w wszystkich częściach odnośnej ustawy. Ustawa o komasacyi nieść powinna tylko rolnictwu pożytek, nie zaś służyć politycznym lub innym ubocznym zamiarom.

Jestto tedy wielkim błędem, że w Austryi od lat pięćdziesięciu starano się komasacyę pogodzić z „ustaleniem granic posiadłości gruntowej“. Starano się wtedy zakaz dzielenia gruntów, który dotychczas w praktyce nie całkiem ściśle wykonywano, ująć w pewne prawidła i rozciągnąć nawet na te kraje, w których go dotychczas, jak np. w Krainie nie znano. Ten zamiar pogodzenia komasacyi z zakazem dzielenia gruntów niezgodnym z pojęciami dzisiejszego czasu, opóźnił przeprowadzenie komasacyi w Austryi więcej niż o dziesiątek lat.

Od czasu jednak w którym zniesiono zakaz dzielenia gruntów włościańskich we wszystkich prawie austryackich prowincyach upowszechniło się mniemanie, że ustawa o komasacyi jest już wcale niepotrzebną a przynajmniej niezgodną z zniesieniem zakazu dzielenia gruntów.

Niepodzielność gruntów utrudniała niezawodnie w wysokim stopniu przekrowadzenie komasacyi. Dopóki ta ustawa istniała, wszelka komasacya zawisłą była od pozwolenia władz politycznych, gdyż przezto grunta chłopskie ulegały parcelowaniu. Ale ktoby przypuszczał, że władza polityczna z powodu zakazu dzielenia gruntów odmówi pozwolenia na komasacyę przeprowadzoną szczęśliwie we wszystkich innych względach, skoro komasacya pól nie zmniejsza lecz zaprowadza tylko stosowniejszy ich podział. Jak zakaz dzielenia gruntów nie jest rzeczywistą przeszkodą komasacyi ani jej głównem utrudnieniem, tak też zniesienie tegoż bez ustawy o komasacyi nie zachęci do przeprowadzenia tejże. Błędne mniemanie, że po zniesieniu zakazu dzielenia gruntów ustawa o komasacyi nie będzie już potrzebną, opóźniło podobnież komasacyę o lat wiele.

Wiadomo też, jak wielki popłoch zwłaszcza między ludnością wiejską wywołało zniesienie zakazu dzielenia gruntów włościańskich. Oprócz niezamierzonego przy zniesieniu zakazu dzielenia gruntów nałożenia na grunta włościańskie większych ciężarów przy wymiarze podatków w tych krajach, w których wolność dzielenia jest zaprowadzoną (porównaj Wiener landwirthsch. Zeitung Nr. 9. 1869), mogącego uprawniać do żądania tytułem wynagrodzenia innych korzyści, przez dobrą ustawę o komasacyi osiągnąć się mających, inne obawy wynikające z ustawy o wolności dzielenia gruntów włościańskich okażą się płonnemi, jeżeli po tej ustawie nastąpi wkrótce dobra ustawa o komasacyi. W Prusach już w r. 1807 zaprowadzono wolność dzielenia gruntów włościańskich; ale od tego czasu ustawami i instytucyami nieustannie ułatwiano komasacyę; zarządzona w r. 1859 konskrypcya gruntów włościańskich i 500-tomowy szczegółowy wykaz zmian, jakim w ciągu lat 40 skutkiem rozmaitych procesów uległy, przedstawiają prawie taki sam rezultat jak konskrypcya z r. 1820; przeciętna rozległość posiadłości ciągłej w r. 1820 wynosiła 97 morgów, taką samą była ta rozległość i w r. 1859 pomimo licznych zmian, skutkiem których jedne grunta powiększyły się a drugie zmniejszyły. Toż samo ma miejsce w Saksonii i innych krajach, w których już od lat wielu zaprowadzoną została komasacya i wolność dzielenia gruntów.

Pokazało się także w tych krajach, że komasacya nie przeszkodziła właścicielom małych posiadłości wkładać w grunt swoje oszczędności. W szczególności doświadczenie uczy, że w pobliżu miast i wsi także po przeprowadzeniu komasacyi właściciele małych posiadłości znajdują łatwą sposobność zaspokojenia swoich potrzeb. Z drugiej strony postępujące ciągle skutkiem komasacyi ulepszenia w gospodarstwach nastręczają robotnikom wiejskim stałą pracę i zarobek.

(Dalszy ciąg nastąpi.)

Wnioski, postawione przez komisyę, uzasadnia najdobitniej §. 66. ustawy szkolnej, stanowiący, że fundusze szkół normalnych przechodzą z zastrzeżeniem praw prywatnych i użycia onychże na cele szkolne w administracyę dotyczących krajów w dzisiejszym rzeczywistym swym stanie.

P. Pietruski wnosi, ażeby nie polecać Wydziału krajowemu odebranie funduszów szkolnych w własny zarząd. Odebranie bowiem to w niczem rzeczy nie zmieni. Cały ustrój spraw szkolnych zostanie ten sam, jak dotąd, nadzorów szkolnych jeszcze nie ma, Rada szkolna krajowa nie ma także tych atrybucyi, jakich sobie Sejm życzy. Wnosi przeto, ażeby wstrzymać się jakiś czas z odebraniem funduszów szkolnych. Gdyby jednak wniosek ten nie został przyjęty, natenczas stawia ewentualnie dodatek do wniosku komisyi, by Sejm polecił Wydziałowi krajowemu, aby przy odbiorze funduszów szkolnych zrobił formalne zastrzeżenie przeciw wszelkim zwrotom zaliczek dotychczas ze strony skarbu państwa na fundusz szkolny udzielanych.

Obadwa te wnioski p. Pietruskiego dostatecznie zostały poparte.

P. Gniewosz oświadcza się przeciw poprawkom p. Pietruskiego. Wszystkie kraje przyjęły z radością gotowość rządu do oddania funduszów szkolnych w administracyę krajową, dla czegoż byśmy mieli się wzbraniać brać to, co się nam należy. Rozumie się samo przez się, że w takim razie Wydział krajowy dokładnie musiałby się przekonać o stanie, w jakim te fundusze się znajdują. Co do ewentualności wniosku p. Pietruskiego mowca sądzi, że zastrzeżenie podobne, jakiego żąda p. Pietruski, jest zbyteczne. Datki bowiem ze skarbu państwa na rzecz szkół ludowych z natury swojej nie są zwrotne.

P. Chrzanowski popiera pierwszy wniosek p. Pietruskiego z tym dodatkiem, ażeby polecono Wydziałowi krajowemu wygotowanie memoryału co do pretensyi kraju do funduszów szkolnych krajowych.

P. Zyblikiewicz oświadcza się za wnioskiem p. Pietruskiego z tym dodatkiem, ażeby Sejm uchylił się od rozpoznania preliminarzów szkolnych.

P. Gros oświadcza się w imieniu komisyi za drugim wnioskiem p. Pietruskiego.

Przy głosowaniu pierwszy wniosek p. Pietruskiego, ażeby się wstrzymano jeszcze z odebraniem funduszów szkolnych krajowych przyjęty został z dodatkowym wnioskiem p. Zyblikiewicza, iż Sejm uchyla się od rozpoznania preliminarzów funduszów szkolnych. Następnie przyjęto wniosek p. Chrzanowskiego, iż Sejm wzywa Wydział krajowy, ażeby poczynił tylko przygotowania do odbioru funduszów szkolnych i wykazał spis praw i pretensyi tego funduszu do skarbu państwa.

P. hr. Ludwik Wodzicki przedkłada sprawozdanie o niektórych petycyach przekazanych komisyi budżetowej. Petycyę miasta Wieliczki o fundusz na utrzymanie szkoły tamtejszej z powodu, iż cofnięto dotychczasowy dodatek ze skarbu państwa na utrzymanie tej szkoły, tudzież dodatek ze strony administracyi salinarnej, odesłano zgodnie z wnioskiem komisyi do Wydziału krajowego dla zbadania, o ile dopłata ze strony zarządu salinarnego była oparta na prawie do możliwego uwzględnienia.

Preliminowaną w budżecie krajowym sumę 22.000 złr. jako wynagrodzenie dla nauczycieli szkół ludowych umieszczono jako osobną pozycyę w budżecie krajowym.

Dłuższa dyskusya wszczęła się nad petycyą miasta Lwowa o subwencyę dla lwowskiej szkoły handlowo-przemysłowej. Komisya budżetowa opierając się na sprawozdaniu komisyi edukacyjnej w tym przedmiocie wnosi, aby nad tą petycyą przejść do porządku dziennego.

P. Wild przemawia za uwzględnieniem petycyi i wnosi, ażeby Sejm przyznał na lwowską szkołę handlowo-przemysłową roczną subwencyę w kwocie 1500 złr. aż do odwołania.

Za wnioskiem p. Wilda przemawiali pp. Chrzanowski i Smolka, za wnioskiem komisyi pp. Czerkawski i Majer, a w końcu sprawozdawca.

Przy głosowaniu wniosek p. Wilda został uchylony, a wniosek komisyi przyjęty.

Nad petycyą dr. Teofila Ziemby o zapomogę w kwocie 600 złr. w celu dalszego kształcenia się na uniwersytecie w Heidelbergu przeszła izba zgodnie z wnioskiem komisyi do porządku dziennego.

Nad petycyą towarzystwa nauki śpiewu we Lwowie o subwencyę 300 złr., równie jak wnioskiem p. Weigla o zapomogę dla ochronek małych dzieci w Krakowie w kwocie 500 złr. i nad wnioskiem p. Trzecieskiego o subwencyę wiedeńskiego towarzystwa młodzieży polskiej Ognisko w kwocie 200 złr. przeszła izba do porządku dziennego. Również nie uwzględniono trzech petycyi gmin Saska, Tyśmienica i Zaleszczyki o pomoc dla budujących się kościołów zniszczonych pożarem.

Stowarzyszenie lwowskie „Proświta“ dla spopularyzowania nauki i szerzenia oświaty między ludem ruskim prosi o subwencyę 300 złr. Komisya wnosi, ażeby nad tą petycyą przejść do porządku dziennego.

P. Ławrowski, ażeby ze względu na to, iż towarzystwo to złożone z młodych Rusinów wydaje pisma celem szerzenia oświaty między ludem ruskim, wnosi odesłać tę petycyę do Wydziału krajowego dla rozpatrzenia i uwzględnienia petycyi. Po przemówieniu sprawozdawcy wniosek p. Ławrowskiego został przyjęty.

Nad petycyą lwowskiego towarzystwa gimnastycznego „Sokół“ dla szkoły gimnastycznej uchwalono zgodnie z wnioskiem komisyi subwencyę w kwocie 1000 złr. pod warunkiem bezpłatnego udzielania nauki gimnastyki dla uczniów szkół średnich.

Przystąpiono do dyskusyi nad sprawozdaniem komisyi budżetowej o wniosku p. Ławrowskiego względem udzielenia subwencyi 4000 złr. dla teatru ruskiego we Lwowie, komisya budżetowa wnosi przyznać subwencyę dla teatru ruskiego we Lwowie w kwocie 3000 złr., która się wypłacać ma w czterech ratach kwartalnych z dołu, z zastrzeżeniem nadzoru ze strony Wydziału krajowego.

W dyskusyi nad tym przedmiotem zabierali głos, za wnioskami komisyi pp. Smolka, Skrzyński, Kowbasiuk, Zyblikiewicz, Ławrowski, ks. Sanguszko, ks. Naumowicz i ks. A. Sapieha; przeciw wnioskom komisyi a za odmówieniem wszelkiej subwencyi przemawiali: pp. hr. Golejewski, Cichorz, Polanowski i Laskorz. Po przemówieniu sprawozdawcy hr. L. Wodzickiego za wnioskami komisyi przystąpiono do głosowania. Wnioski komisyi większością głosów zostały przyjęte. Marszałek krajowy odracza o 3ciej godzinie po południu posiedzenie do 6tej godziny wieczorem.

Wieczorne posiedzenie rozpoczęło się o godzinie 7. wieczór.

Marszałek konstatuje, że nie ma jeszcze potrzebnej ilości trzech czwartych części posłów do uchwalenia będącej na porządku dziennym ustawy względem wybieralności Marszałka krajowego. Odracza przeto dyskusyę nad tym przedmiotem i podaje pod rozprawy sprawozdanie komisyi drogowej.

Hr. Badeni zdaje sprawę o wniosku p. Polanowskiego względem uznania drogi z Lubyczy na Uhnów do Bełza i Jarosławia za drogę krajową. Komisya wnosi, żeby wniosek p. Polanowskiego odesłać do Wydziału krajowego do uwzględnienia przy wygotowaniu projektu sieci najważniejszych dróg krajowych.

P. Polanowski przemawia przeciw wnioskowi komisyi i podnosi swój wniosek o uznanie drogi z Lubyczy do Uhnowa za drogę krajową.

P. Gnoiński Jan mniema, że pobieżne traktowanie tego wniosku nietylko nie byłoby korzystne, ale sprzeciwiałoby się interesom powiatu, a to ze względu na kierunek drogi proponowanej we wniosku p. Polanowskiego. Popiera przeto wniosek komisyi drogowej.

Po przemówieniu sprawozdawcy wniosek p. Polanowskiego został uchylony, a wniosek komisyi drogowej przyjęto.

Hr. Badeni wnosi, aby Izba nad wnioskiem ks. Czarkiewicza o przedłużenie drogi Horodeńsko-Śniatyńskiej ze Śniatyna do dworca kolei żelaznej w Załuczu, przeszła do porządku dziennego. Wniosek komisyi przyjęto.

Petycye rady powiatowej w Nowym-Targu o uznanie drogi Nowotarsko-Piekielnickiej z ramieniem od Czarnego Dunajca do Chochołowa, tudzież rady powiatowej w Skałacie o drogę ze Smykowiec do Kopyczyniec, nakoniec petycyę rady powiatowej w Brzesku o drogę ze Słotwiny do Woli Przemychowskiej przekazano Wydziałowi krajowomu do rozpoznania.

Z porządku dziennego przedłożył p. Czajkowski sprawozdanie komisyi gminnej o wniosku hr. L. Wodzickiego względem zmiany §. 102 ustawy gminnej. Komisya wnosi następujący projekt do ustawy zmierzającej do zmiany §. 102 ustawy gminnej:

Ustawa z dnia . . . dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, zawierająca zmianę §. 102 ustawy gminnej z dnia 12. sierpnia 1866.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam co następuje:

Art. I. Postanowienie §. 102 ustawy gminnej z d. 12. sierpnia 1866 znoszą się i §. 102 tej ustawy ma brzmieć jak następuje:

§. 102. Wydział powiatowy może na członka zwierzchności gminnej przekraczającego lub zaniedbującego swe obowiązki w sprawach własnego zakresu działania gminy nakładać kary aż do 20 złr.

Kary te wpływają do kasy Wydziału powiatowego, który je obróci na cele dobroczynne lub naukowe w tej gminie, w której kara od członka zwierzchności została ściągnięta.

W razie ciężkiego przekroczenia lub ciągłego zaniedbywania obowiązków wspomnionych, może członek zwierzchności gminnej być złożony z urzędu przez Wydział powiatowy w porozumieniu z polityczną władzą krajową.

Dla uchronienia gminy od strat grożących, może Wydział powiatowy aż do ostatecznego rozstrzygnięcia sprawy zawiesić w urzędowaniu członka zwierzchności gminnej; winien jednak równocześnie zawiadomić o tem polityczną władzę powiatową.

Art. II. Wykonanie tej ustawy polecam Mojemu ministrowi spraw wewnętrznych.

W ogólnej dyskusyi zabierał głos c. k. komisarz rządowy robiąc uwagę, że jak długo zasadnicze prawidła ustawy gminnej nie zostaną zmienione w drodze ustawodawczej, c. k. rząd nie może się zrzec przysługującego mu na mocy ustawy zakresu działania i wpływu na sprawy gmin. Rząd uznaje potrzebę skrócenia i upojedynczenia postępowania dyscyplinarnego przeciw naczelnikom gmin. Ustawa obowiązująca postanawia w §. 102, że w wypadku złożenia członka zwierzchności gminnej z urzędu, orzeczenie należy do politycznej władzy krajowej za porozumieniem z Wydziałem krajowym. W analogii z tem postanowieniem dałoby się orzeczenie to w pierwszej instancyi zlać na władzę polityczną powiatową za porozumieniem z wydziałem powiatowym, nie zaś, jak projekt komisyi żąda, żeby w tych sprawach orzekał wydział powiatowy w porozumieniu z polityczną władzą powiatową. W drugiej instancyi orzekałaby krajowa władza polityczna w porozumieniu z Wydziałem krajowym, a nie Wydział krajowy za porozumieniem z krajową władzą polityczną jak tego żąda projekt komisyi.

P. Grocholski mniema, że ustawa uchwalona w radzie państwa na którą się powołuje c. k. komisarz rządowy już nie obowiązuje tak jak dawniej, odkąd ustawodawstwo gminne przyznane zostało sejmom, zmiana więc proponowana nie przekracza upoważnienia reprezentacyi krajowej.

P. Czajkowski obstaje za wnioskiem komisyi wskazując na §. 108 ustawy gminnej, w którym zawarowany jest dostatecznie wpływ rządu na gminy w sprawach poruczonego zakresu.

W specyalnej dyskusyi przyjęto pierwszy ustęp art. 2. zgodnie z wnioskiem komisyi.

Poprawka p. Puszkarza ażeby kary pieniężne na naczelników gmin nie przenosiły 10 złr. została uchylona.

Wszczęła się dłuższa dyskusya nad poprawką p. Puszkarza, ażeby kary ściągane spływały do kasy gminnej. Za tą poprawką przemawiali pp. Laskorz, Ławrynowicz, Koroluk i Kowbasiuk. Przeciw temu a za wnioskiem komisyi mówili pp. Grocholski, Agopsowicz, Krzeczunowicz i sprawozdawca.

Przy głosowaniu poprawka p. Puszkarza została uchylona a drugi ustęp art. II. zgodnie z projektem komisyi przyjęto.

Ustępy 3. i 4. artykułu II. bez dyskusyi przyjęto.

Artykuł I. bez dyskusyi przyjęto i całą ustawę w trzeciem czytaniu ostatecznie uchwalono.

P. Ławrowski przedkłada sprawozdanie komisyi dla wzajemnego porozumienia o przedłożeniu rządowem co do nauki drugiego języka w szkołach i o wniosku p. Ławrowskiego. Komisya wnosi przekazać obadwa wnioski Wydziałowi krajowemu z poleceniem ażeby opracowanie ich poruczył osobnej komisyi i projekta dotyczące przedłożył na przyszłej sesyi sejmowej. Wniosek ten bez dyskusyi przyjęto.

Posiedzenie zamknięto o godzinie 8½ wieczór. Przyszłe posiedzenie we środę o godz. 11. przed po-

łudniem. Na porządku dziennym: Dalszy ciąg dyskusyi nad budżetem krajowym. Sprawozdanie komisyi konstytucyjnej o wniosku p. Krzeczunowicza względem zmiany §§. 4. i 6. statutu krajowego. Sprawozdanie komisyi edukacyjnej o organizacyi instytutów technicznych.

W Atenach zwiedził Najjaśniejszy Pan dn. 4. b. m. Akropolis. W tej wycieczce towarzyszyli cesarzowi król grecki, ks. Hohenlohe, hr. Bellegarde, i hr. Andrassy. Potem zwiedził cesarz Parthenon, Erechteion, świątynię Tezeusza i świątynie wiatrów (Eola). Ludność tłumnie witała cesarza. Po obiedzie wyjechał cesarz do Jaffy. Powietrze podczas wyjazdu było dżdżyste.

Do Petersburga przybył syn emira z Bochary. Cesarz przyjmował go u siebie d. 4. b. m. Bocharska deputacya wyraziła przy tej sposobności swe życzenia, by stosunki Bochary do Rosyi zawsze tak przyjaźne były, jak dzisiaj. W chwilowem zerwaniu tych stosunków deputacya nie przypisuje Rosyi żadnej winy. Car odpowiadając synowi emira i deputacyi wyraził swą nadzieję, że dzisiejsze odwiedziny staną się pewną rękojmią trwałej przyjaźni.

Z Petersburga piszą do „Köln. Ztg.", że w grudniu b. r. obchodzić tam zamyślają stuletnią rocznicę założenia orderu św. Jerzego. Do obchodu uroczystości tej zaczęto robić już kosztowe przygotowania. Spodziewają się w dniu uroczystości wielkiego zjazdu w Petersburgu.

Z Kopenhagi donoszą, że przyjazd królowej szwedzkiej do Danii nie ma żadnego politycznego znaczenia. Królowa bowiem przyjechała sama a nie w towarzystwie ludzi, których obecność przy jakichś rokowaniach lub układach byłaby niezbędną. Królowa opuściła Danię 3. b. m. Odprowadzili ją aż do Helsingör: król duński, jego córka i księżniczka Thyra.

Cesarz Napoleon ma osobiście zagaić posiedzenie izb. W Luwrze robią już odpowiednie przygotowania w salach, w których odbyć się mają posiedzenia.

Cesarz Napoleon nie uczynił zadość prośbie nuncyusza papieskiego Msgr. Chigi, by wzbronić wstępu na giełdę francuską włoskiej pożyczce opartej jak wiadomo na skonfiskowanych dobrach kościelnych. Cesarz rzekł do nuncyusza bardzo uprzejmie, że nie chce zastanawiać się nad prawomocnością tej konfiskaty, ale działać musi w interesie europejskiego pokoju. Niepodobna zatem wywoływać zatargów z rządem włoskim, tem więcej, że podobny krok w tej sprawie mógłby obalić obecne ministeryum i przyprowadzić do steru opozycyę, czego sobie zapewnie i kurya rzymska wcale nie życzy. W tym samym duchu miał także, zdaniem „Cor. Fr." z której wiadomość tę wyjmujemy, otrzymać instrukcye markiz Benneville przy swym wyjeździe do Rzymu.

„Journal officiel" pisze: Do Paryża przybył dn. 2. b. m. poseł pruski br. Werther i zrobił natychmiast wizytę ministrowi spraw zewnętrznych. W tych dniach ma br. Werther doręczyć cesarzowi swe pismo uwierzytelniające.

Z Paryża piszą do „Köl. Ztg.": „France" przestrzega publiczność przed pogłoskami o przesileniu ministeryalnem i traktowaniu E. Olliviera z dworem. „Nigdy jeszcze dotąd — pisze ten dziennik — nie używano tylu środków do zrewoltowania Francyi i nigdy jeszcze dotąd żywioły rewolucyjne nie miały tak mało wpływu, jak dzisiaj. Wszystkie te zabiegi wymierzone dla wzniecenia wybuchu nie doprowadzą do niczego, gdyż dzisiaj budzą raczej ciekawość a nie namiętność."

W Paryżu pojawił się d. 6. b. m. o godzinie 9. wieczorem Rochefort na zgromadzeniu ludowem w La Capelle. Natłok zgromadzonych był niesłychany. Rochefort przemówił krótko, w końcu swej mowy oświadczył, że złoży przysięgę cesarstwu, ale tylko dlatego, by mógł potem pracować nad jego upadkiem i torować drogę rzeczypospolitej. Interwencya komisarza policyi wywołała gwałtowne sceny. Rochefort wyszedł zaraz potem i udał się na prywatne zebranie na ulicy Crimée. Tymczasem po jego odejściu wzmogły się rozruchy tak, że komisarzowi w pomoc przyjść musiało wojsko.

Komitety wyborcze w pierwszym i czwartym okręgu Paryża postawiły już swych kandydatów. Są nimi: Laurier i Brisson. W trzecim okręgu, gdzie kandyduje ze strony rządu Durier, nie postawiono jeszcze dotychczas stanowczo żadnego kandydata. Komitet proponuje Alfonsa Gent, ale nie wiadomo jeszcze dotąd, czy kandydat ten przyjmie kandydaturę w trzecim okręgu, gdyż w takim razie musiałby zrobić zawód wyborcom z ósmego okręgu. Gdyby Gent przyjął kandydaturę w trzecim okręgu, natenczas upadłby niezawodnie Durier, a w ósmym okręgu Emanuel Arago otrzymałby ogromną ilość głosów. Publiczność paryska zajęta teraz temi kombinacyami listy kandydatów i ich programami głoszonemi przed wyborcami. Programy te pod względem radykalizmu prześcigają się wzajem. Powyższą listę kandydatów ułożoną przez demokratyczny komitet wyborczy popierać będzie zapewnie „Siecle." Dziennik ten zamierzał pierwotnie w porozumieniu z „Rappel" postawić osobną listę kandydatów. Gdy jednak ten zamiar nie udał się, „Siecle" przyklaśnie niezawodnie powyższej liście kandydatów. Organ Wiktora Hugo stara się zawrzeć kompromis z „Avenir National", by wspólnemi siłami przeprowadzić swoją listę kandydatów, Rocheforta i Felixa Pyata. Jednakże organ Wiktora Hugo w tej mierze nie ma znacznego wpływu i ustąpić musi niezawodnie „Siecl'owi." „Reveil" trzyma się na uboczu i popiera znowu energicznie swoją listę kandydatów, do której mają przystęp tylko ci, którzy przysięgi składać nie myślą. Takim kandydatem jest Ledru-Rollin. Komitet Bancela w porozumieniu z dziennikiem „Reveil" zamierza wystosować pismo do Ledru-Rollina, w którem przypomina mu dane niegdyś przyrzeczenia.

W Madrycie miało się d. 6. t. m. wieczorem odbyć ogólne zgromadzenie stronnictwa progresistów. Celem tego zebrania był projekt zawarcia kompromisu z stronnictwem demokratycznem dla godnego działania w przyszłości. Bliższych szczegółów w tej sprawie nie przyniosły jeszcze dotąd dzienniki.

Z ustąpieniem Topete'a z hiszpańskiego ministeryum unioniści utracili wpływ u rządu. Wprawdzie zwolennik tego stronnictwa Serrano piastuje ciągle najwyższą na teraz władzę w Hiszpanii, jednakże wpływ jego jest bardzo ścieśniony, a mianowicie co do ustawodawstwa. Posiedzenie Kortezów odroczono, by rząd miał dość czasu do agitowania na rzecz kandydatury księcia z Genuy. Skutek tych zabiegów nie jest dotąd tak bardzo pomyślny, chociaż pozyskano nowych dziesięć głosów dla księcia. Zanim nastąpi głosowanie. zamierza rząd rozpisać uzupełniające wybory, by w ten sposób powiększyć jeszcze liczbę zwolenników tej kandydatury. Jednakże opozycya nie zasypia sprawy i z swej strony robi zabiegi, by przy tych wyborach uzupełniających przeszli jedynie kandydaci nieprzychylni kandydaturze księcia z Genuy. Rząd popiera kandydaturę tę w sposób, który przypomina poniekąd dawne czasy anarchiczne. I tak w ostatnich dniach gubernator z Madrytu aresztował wydawcę dziennika „Impertinente", za to, że nieco namiętnym tonem sprzeciwiał się kandydaturze księcia z Genuy. Dziennikarstwo hiszpańskie rzuca się z tego powodu gwałtownie na gubernatora. Tenże sam urzędnik dla tych samych pobudek wstrzymał przedstawienie sztuki: „Tomasillo de Savoyarde", chociaż pozwolił przytem grać codziennie krotochwilę: „Artykuł 33", wymierzony głównie przeciw księciu Montpensier. — Orense'a wypuścił rząd z więzienia.

Kronika.

(Posiedzenie Rady mie.skiej) odbędzie się jutro o godz. 6. wieczorem w sali ratuszowej. Na porządku dziennym: 1) Prośby o przyjęcie do gminy: pp. Emila Gorgola (współwłaściciela realności) i Felicyanki Anieli Mazurkiewiczowej. 2) Prośby o nadanie prawa miejskiego: pp. Rudolfa Koerbera (właściciela realności), Józefa Potockiego (szewca), Franciszka Alexandrowicza (szewca) i Wojciecha Hoberta (kupca); sprawozd. radny p. Patraszewski. 3) Wnioski komitetu zawiadującego miej. zakładem sierot co do dostawy żywności; sprawozd. radny p. Dąbrowski. 4) Extabulacya praw miejskich z realności pod Nr. 406 i 348 3/4; sprawozd. radny p. Dr. Czemeryński. 5) Wnioski sekcyi II. co do zmian w układzie z krakowskiem Towarzystwem ogniowem o subwencye dla korpusu pompierów; sprawozd. radny p. Winiarz. 6) Wypłata należytości konkurencyjnej za restauracye kościoła i budynków parafialnych św. Antoniego. 7) Asygnata subwencyi dla szpitaliku małych dzieci i dla ochronek; sprawozdawca radny p. Dr. Orzechowicz. 8) Nominacya nauczycieli dla miej. szkoły przemysłowej na rok szkolny 1869-70; sprawozd. radny. ks. Formanios. 9) Wnioski sekcyi IV. względem przyznania za lata 1868 i 1869 subwenci dla szpitalu sióstr Miłosierdzia; sprawozd. radny p. Dr. Gębarzewski. 10) Wybór komitetu konkurencyjnego dla szkoły w Malechowie; sprawozd. radny ks. Formanios.

— Walne zgromadzenie członków pierwszego Stowarzyszenia konsumentów we Lwowie odbędzie się we wtorek dnia 16. listopada 1869 o godzinie 5 1/2 z południa. Porządek dzienny: 1) Wiadomość o zatwierdzeniu nowych statutów. 2) Sprawozdanie wydziału zawiadowczego o stanie majątku teraźniejszym. 3) Sprawozdanie komitetu rewidentów o rachunkach za rok 1868. 4) Wybory: prezesa, zastępcy prezesa, dyrekcyi, członków wydziału, zastępców tychże i komitetu rewidentów.

(Pożar.) Dnia 25. z. m. wybuchł pożar w Grodowicach w powiecie staromiejskim w stodole tamtejszego dzierżawcy i zniszczył stodołę wraz z zapasami zboża, zgorzał oraz śpichlerz i wszystkie narzędzia i sprzęty domowe i gospodarskie. Szkoda wynosi około 2800 złr., lecz była ubespieczona. Przyczyna pożaru niewiadoma. Ponieważ wspomniony dzierżawca już po raz drugi w tym roku jest dotknięty klęską pożaru, a włościanie miejscowi w obudwu razach zachowywali się nader obojętnie, powzięto przeciwko gromadzie pewne podejrzenia i wytoczono śledztwo sądowe przeciwko wójtowi.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 9. listop. W tut. izbie handl. i przem. płacono: Pszenica 170 ℔ 8 złr. 50 c. do 8 złr. 60 c., żyto 160 ℔ 4 złr. 57 c. do 5 złr. — c., jęczmień 140 ℔ 5 złr. 25 c. do 5 złr. 50 c., owies 100 ℔ 3 złr. — c. do 3 złr. 20 c., kukurudza 170 ℔ 4 złr. 50 c. do 4 złr. 60 c., hreczka 140 ℔ 4 złr. 50 c. do 4 złr. 60 c., koniczyna 180 ℔ 42 złr. — c. do 44 złr., rzepak 150 ℔ 13 złr. 50 c. do 13 złr. 70 c., lnianka 150 ℔ 11 zł. — c. do 11 złr. 20 c., groch 180 ℔ 6 złr. — c. do 7 złr. — c.; łój 100 ℔ 31 złr. 50 c. do 32 złr. — c., potaż drzewny 100 ℔ 14 złr. 50 c. do 15 złr. 50 c., chmiel 100 ℔ 45 do 52 złr.; spirytus wiadro 12 złr. 25 c. do 12 złr. 75 c.

R. Lwów, 8. listopad (Sprawozdanie tygodniowe Gazety lwowskiej.) W tygodniu ubiegłym ciągłe mieliśmy deszcze, a kilka razy nawet śnieg zaczynał padać. Drogi popsuły się ale ponieważ uprawa pól już wszędzie skończona, przeto ceny frachtu nie poszły w górę.

— Handel towarowy był znowu dość ożywiony. Manufaktów, towarów lnianych i wełnianych na które o tej porze zwykle największy jest popyt, nadeszło z Wiednia, Berna i Reichenbergu, tudzież Czech północnych około 1000 cetn., z czego połowa jednak posłaną zostału do księstw Naddunajskich i Rosyi. W Drohobyczy odbyt na naftę ożywiony. Dowóz nafty amerykańskiej do Wiednią ustał zupełnie, to jest przyczyną znacznego popytu, i dla tego to w Drohobyczy cena nafty 40 do 45° podniosła się na 16 do 17 złr. za cetnar. Ponieważ w tym roku i w Galicyi konsumcya nafty większą jest niż po inne lata, wywóz tego artykułu do Morawii i Austryi nie może przybrać znaczniejszych rozmiarów i wynosi zaledwie 4000 cetn. tygodniowo. Towarzystwo do wydobywania nafty w Borysławiu otwarło kilka nowych szybów. Len, konopie i pakuły pojawiające się teraz w handlu w większych partyach, są w części rosyjskim w części galicyjskim produktem. Tegoroczny zbiór konopi pod względem gatunku wypadł pomyślnie, lecz nie był tak obfitym jak się spodziewano i dla tego cena tego artykułu nie spada. Konopie w dobrym gatunku płacą cetnar po 16 złr. Wywóz jaj z Kołomyi, Przemyśla, Rzeszowa, Tarnowa, Bochni, Krakowa i Oświęcimia do Wrocławia i Berlina utrzymuje się ciągle. — Kolej czerniowiecka dowiozła kilka znaczniejszych transportów drzewa budulcowego i do wyrobów, przeznaczonych do spławiania.

Handel zbożowy w tygodniu ubiegłym nie był ożywiowy. Wywieziono kilka większych partyi żyta i pszenicy tak z wschodnich jak i zachodnich powiatów. Ze Lwowa wysłano 500 korcy żyta i 1000 korcy pszenicy. W ostatnich dniach ożywił się popyt na kukurudzę. W księstwach naddunajskich znajdują się jeszcze znaczne zapasy kukurudzy przeszłorocznej. które z korzyścią mogą być sprzedane i zapewne temi dniami będą przewiezione przez Lwów. Loco Lwów płacono pszenicę 170 ℔ 8 złr., żyto 160 ℔ 4 złr. 80 c., jęczmień 140 ℔ 4 złr. 20 c., owies 100 ℔ 2 złr. 70 c.

Na targowicach zamiejscowych były ceny następujące: Bochnia: pszenica 170 ℔ 9 złr, jęczmień 142 ℔ 5 złr. 80 c., żyto 160 ℔ 6 złr.. owies 100 ℔ 2 złr. 80 c. W ostatnich dowóz znaczniejszy, handel więcej ożywiony. Tarnów: pszenica 170 ℔ 8 złr. 90 c., jęczmeń 142 ℔ 5 złr. 50 c., żyto 160 ℔ 6 złr., owies 100 ℔ 3 złr. Z powodu niepogody dowoz mały, handel nieożywiony. Dębica: pszenica 170 ℔ 9 złr., jęczmień 140 ℔ 4 złr. 90 c., żyto 160 ℔ 5 złr. 80 c., owies 100 ℔ 3 złr. Popyt większy na pszenicę i żyto, na jęczmień tylko do browarów, na owies nie ma popytu. Rzeszów:

groch 204 ℔ celnych 6 złr., wyka 204 ℔ 5 złr. 80 c., nasienie koniczu 204 ℔ 45 złr., rzepak 170 ℔ 14 złr., pszenica 170 ℔ 9 złr., jęczmień 140 ℔ 4 złr. 80 c., żyto 160 ℔ 5 złr. 30 c., owies 100 ℔ 2 złr. 75 c., handel ożywił się cokolwiek, popyt większy na żyto. Jarosław: pszenica 170 ℔ 9 złr., jęczmień 140 ℔ 4 złr. 60 c., żyto 160 ℔ 5 złr. 30 c., owies 100 ℔ 2 złr. 80 c. Znaczniejszy wywóz żyta i pszenicy do Prus, na jęczmień i owies nie ma popytu. Złoczów: pszenica 170 ℔ 8 złr., jęczmień 142 ℔ 4 złr., żyto 160 ℔ 4 złr. 80 c., owies 100 ℔ 2 złr. 80 c., dowóz mały, odbyt szczupły.

Bydła rzeźnego i opasowego nadeszło w tygodniu ubiegłym koleją czerniowiecką 680 sztuk i posłane zostały do Lipnika i Florisdorfu. Z tutejszej targowicy oddano na kolej 150 wołów.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Jerozolima, 9. listopada. Cesarz Franciszek Józef po ośmio dniowej podróży przybył tu w dobrem zdrowiu z Jaffy w towarzystwie naczelnika Beduinów z karawaną składającą się z 800 jeźdźców. Po Te Deum w kościele grobu św. wysiadł Cesarz w hospicyum austryackiem.

Florencya, 10. listopada. Od wczoraj po południu król ma się coraz lepiej.

Bruxela, 10. listopada. Sesya izb zagajona bez mowy tronowej.

Paryż, 10. listopada. Sprawozdanie ministra skarbu zatwierdzone przez Cesarza, proponuje wybicie 25 frankówek.

Ostatnia poczta.

Peszt, 9. listopada. Na wczorajszem posiedzeniu Izby niższej Lonyay uzasadniał wniosek swój o rezolucyę względem wyboru komisyi dla zbadania kwestyi bankowej. Kryzys pieniężna jest zdaniem jego, znakiem postępu w przemyśle; przedstawienie położenia ze strony Jokaja jest przesadne; stopa procentowa dochodzi najwyżej do $6^1/_2$%; kryzys nie będzie trwała tak długo, jak się tego lękają. Lonyay obstaje przy swojem stanowisku w kwestyi bankowej; żąda wyższego uposażenia dla węgierskiej odnogi banku narodowego austryackiego.

Paryż, 9. listopada. „Le Public" i „La Patrie" zaprzeczają ponownie pogłoskom o przesileniu ministeryalnem. Zapewniają, że Traupmann (morderca rodziny Kinków) poczynił zupełne zeznania.

Rzym, 8. listopada. Oczekują na soborze wniosku o zwinięcie wszystkich wydziałów teologicznych na wszystkich uniwersytetach niemieckich, a urządzenia w ich miejsce osobnych zakładów naukowych teologicznych.

Trebinia, (w Dalmacyi tureckiej) 8. listopada. Dowódzca tutejszy Achmet pasza zażądał trzech batalionów w pomoc, gdyż dowiedział się, że znaczna liczba Czarnogórców zamierza przyłączyć się do powstańców.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 9. listopada.

Hotel George: PP. Greiner G., c. k. pułkownik, z Żółkwi. — Fontana A., rotmistrz, z Jarosławia. — Br. Türke P., z Lubienia. — Steinkeller O., z Prus.

Hotel europejski: Obertyński Wł., z Łaki.

Hotel Langa: Theodorovich M., c. k. pułkownik, z Brzeżan. — Br. Wattman L., c. k. pułk. pens., z Rawy rożanieckiej. — Burzyński L., c. k. starosta pow., z Kossowy.

Hotel angielski: Ks. Poniński A., z Dobrostan. — Czaykowski H., z Bóbrki. — Czaykowski M., z Żerowy.

Hotel krakowski: Ubysz A., z Przemyśla.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 9. listopada.

PP. Rodakowski M., c. k. pułkownik, do Gródka. — Augustynowicz Br., do Woszczaniec. — Bogdanowicz M., do Przeniewulki. — Bal A., do Błażowa. — Derża J., do Mielnika. — Kozłowiecki Cz., do Huty. — Leopold Ign., do Dabrówki. — Łempicki L., na Podole. — Münter H., do Waniewa. — Obertyński K., do Udnowa. — Obertyński A., do Mokszan. — Kniaź Puzyna J., do Narola. — Baczyński A., do Okopów.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 8. i 9. listopada 1869.

Pora	Barometr w mierze par sprow do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	325 91	+ 1.0	96.	PdZ. b.sł.	10
2. god po poł.	326 20	+ 4 0	62.	Z. mier.	5
10.god.wiecz.	324 40	+ 6 8	68.	— d. sil.	7
Śniegu: 0."'14.					
7. god. zrana	324.69	+ 4.2	73	Z. mi.	6
2. god. po poł.	324 19	+ 6 2	65.	PdZ. „	6
10.god. wiecz.	324 49	+ 4 4	81.	słaby	9

TEATR.

Dziś (przedst. niem.) **„Martha oder der Markt zu Richmond"**, opera w 4 aktach.

W Piątek (przedst. pol.) **„Cnota mojej żony"**, komedya w 1 akcie z franc. **„Takie to one wszystkie"**, komedya w 1 akcie, z franc. **„Grzywny mężowskie"**, krotochwila w 1 akcie, **„Pokoik Józi"**, krotochwila w 1 akcie, wszystkie po raz pierwszy. Na dochód p. Barbary Linkowskiej.

Odpowiedzialny redaktor Adolf Rudyński.

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

Efekta	Uskuteczn. sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni: płaca		żądaja	
	Złote austryackie							
D. 9. listopada.								
Akc. gal. kol. żel. K. L.	—	—	—	—	226	75	228	50
„ kol. lw.-cz.-Jassy	—	—	—	—	189	—	190	50
„ banku hip. galic.	—	—	—	—	—	—	98	—
„ pap. czerl. po 200 złr. w. a.	—	—	—	—	—	—	—	—
Galic. banku krajow.	—	—	—	—	—	—	83	—
Listy z. Tow. kred. gal. 5% w. a.	—	—	—	—	90	—	90	50
„ T. kr. gal. 4% w. a.	—	—	—	—	79	—	79	50
Banku hip. gal.	—	—	—	—	88	25	88	75
Gal. zakł. kr. włośc.	—	—	—	—	92	—	93	—
Oblig. ind. gal.	—	—	—	—	72	30	72	80
„ W. Ks. Krak	—	—	—	—	—	—	—	—
„ Księst. Bukowiny	—	—	—	—	—	—	—	—
Poż. gł. r. 1866 po 7%	—	—	—	—	100	—	101	—
Pier. k. gal. K. L. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
„ kol. lw.-czern. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski	—	—	—	—	5	78	5	87
„ cesarski	—	—	—	—	5	81	5	89
Napoleondor	—	—	—	—	9	88	9	96
Pół imperyał rosyjski	—	—	—	—	10	6	10	25
Rubel srebrny rosyjski	—	—	—	—	1	88	1	94
„ papierowy „	—	—	—	—	1	53	1	54
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	83	1	$84^1/_2$
Srebro	—	—	—	—	122	—	123	50

(oprócz kupona bieżącego)

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 6 listopada 1869.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.

	pien.	towar.
Z pożyczki narodowej z procentami od stycznia do lipca po 5%	69 15	69 25
od kwietnia do października po 5%	69.—	69 10
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	—.—	—.—
Metaliki po $4^1/_2$%	—.—	—.—
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy	233 50	234.50
„ „ „ „ 1839 piąta część losów	233.—	234.—
„ „ „ „ 1854 po 250 zł. 4%	89.50	90.—
„ „ „ „ 1860 po 500 zł. 5%	93.80	94.—
„ „ „ „ 1860 po 100 zł. 5%	99.25	99.75
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	115.25	115.50
Renty Como po 42 lir. austr.	23.—	24.—
B. Krajów koronnych. Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.		
Czech	92.—	93.—
Bukowiny	72.—	73.—
Galicyi	71.75	72.50
Niższej Austryi	95.75	96.25
Siedmiogrodu	74.75	75.25
Węgier	79.—	79.50
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7%	100.50	101.—
2. Akcye.		
Banku anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wpłatą 50%	224 50	225.—
Inst. kred. dla handlu po 160 zł. w. a.	226 75	227.—
Niż.-aust. tow. eskomt. po 500 zł.	795.—	800.—
Galic. banku kraj. à 200 zł. wpł. 40%	—.—	—.—
Galic. banku hyp. po 200 zł., wpłata 40%	—.—	—.—
Banku narodowego	708.—	710.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	542.—	544.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	178 75	179.25
Półn. kolej po 1000 zł. w. a.	2068	2073
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	231 50	232 —
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a w srebrze (20 funt. szt.)	193.50	194 —
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	373.50	374.50
Połud. kolei państ. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	246.50	247.—
Spółki Borysławskiej à 200 zł. w. a.	—.—	—.—
3. Listy zastawne. (za 100 zł.)		
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow. po 5% w srebrze	107.50	108.—
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	78.52	79.25
Gal. banku hyp. po 6%	88.25	89.—
Gal. zakł. kred. włośc. do losow. po 6%	—.—	—.—
Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 5%	93.55	93 90
Węgier. Towar. ziemskie po $5^1/_2$%	91.—	91.50
„ „ „ (renta) po 6%	—.—	—.—
4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.		
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	91.25	91.75
„ „ „ „ „ w. a.	—.—	—.—
(za 100 zł).		
Kolej gal. Kar. Lud. sr. po 300 zł. 5% za 100 zł.	101.—	—.—
Kol. gal. Karola Ludwika II. emisyi	95.—	95.25
5. Losy. (za sztukę)		
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	154.—	155.—
Clarego po 40 zł. m. k.	33.—	34.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	91.—	91.50
Keglevicha po 20 zł. m. k.	14.50	15.50
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	33.—	34.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	28.25	28.75
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	14.—	15.—
Salma po 40 zł. m. k.	39.—	40.—
St. Genois „ 40 „ „	30.—	31.—
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	27.50	28 50
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	125.—	127 —
„ „ „ 50 zł. w. a.	57.—	59.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	21.50	22.50
Windischgrätza „ 20 „ „	20.50	21 50
Weksle. (Na 3 miesiące.)		
Amsterdam za 100 zł. hol.	103 70	103 90
Augsburg za 100 zł. w p. n.	103 40	103 60
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt 100 zł. w p. n.	103 50	103.60
Hamburg za 100 M. B.	91.50	91 50
Londyn za 10 ft. szt.	124.25	124.40
Paryż za 100 fr.	49.40	49.40
Kurs złota.		
Dukaty ces. men.	—.—	—.—
„ pełn. wagi	$5.87^1/_2$	$5.88^1/_2$
Korona	—.—	—.—
20frankówka	$9.92^1/_2$	$9.93^1/_2$
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	122.10	122.40

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 9. listopada.

	zł.	c.
Jednolity dług państwa w banknotach	59	15
„ „ z procentami z maja i listopada	59	15
„ „ w srebrze	68	70
Losy z 1860. roku	93	—
Akcye banku wiedeńskiego	706	—
„ „ kredytowego	221	75
Londyn 10 funtów szterlingów	123	95
Srebro	122	50
„ towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	5	86

DZIENNIK URZĘDOWY.

(2597) **Edykt.** (2)

L. 2544. C. k. sąd powiatowy w Żurawnie ogłasza niniejszem, że na dniu 8. lipca 1845 zmarł w Budzie Wojciech Blatkiewicz bez ostatniej woli rozporządzenia. Nieznając miejsce pobytu spadkobierców Ignacego Blatkiewicza i Piotra Majewicza wzywa się tychże niniejszym edyktem, ażeby w ciągu jednego roku oświadczenie przyjęcia spadku u tutejszego sądu wnieśli, w przeciwnym bowiem razie pertraktacya spadkowa przeprowadzi się z spadkobiercami się zgłaszającymi i z kuratorem dla nieobecnych w osobie Wojciecha Ferensa mianowanym.

Od c. k. sądu powiatowego.

Żurawno, dnia 20. sierpnia 1869.

(2594) **Obwieszczenie.** (2)

L. 7862. W posiadaniu Dmytra Dmytrych ze Sniatynki, starostwa Drohobyckiego przydybano kwotę 10 zł. 8 kr. w. a. wraz z pularesem, która z kwoty większej 33 zł. w. a. przez Dmytra Dmytrycha w Rudkach w czasie zielonych świąt t. r. znalezionej, pochodzić ma, a obecnie ta kwota pieniężna wraz z pularesem w zachowaniu c. k. sądu śledczego w Drohobyczu znajduje się.

Właściciel powyższych rzeczy, lub ci, którzy do takowych prawa sobie roszczą, wzywają się, by w przeciągu jednego roku od trzeciego ogłoszenia niniejszego edyktu w dzienniku urzędowym Gazety lwowskiej prawo swe udowodnili, w razie przeciwnym bowiem wedle przepisu §. 356 ustaw o postępowaniu karnem postąpi się.

Z c. k. sądu obwodowego.

Sambor, dnia 23. października 1869.

(2634) **Edykt.** (1)

Nr. 42643. Ces. król. sąd krajowy we Lwowie p. Zygmuntowi Kępińskiemu jako z miejsca pobytu nieznajomemu wiadomo czyni, że uchwałą z dnia 11. maja 1867 do l. 24909 zaprenotowanie w stanie biernym połowy dóbr Radlna, tudzież części dóbr Pierzchów, Nieznanowice i Jaroszówka do niego należących sumy wekslowej 3000 złr. a. w. z wekslu, jakoby przez niego w Krakowie z dnia 26. kwietnia 1867 do zapłaty przyjętego na rzecz Berthy Maschler dozwolonem zostało, i że do usprawiedliwienia tej prenotacyi Bertha Maschler pod dniem 3. lipca 1867 do l. 37690 o jednoroczną zwłokę prosiła, które podanie uchwałą z dnia 16go lipca 1867 do l. 37690 do oświadczenia się jego przeznaczone zostało.

Dla przestrzegania jego praw ustanawia mu się p. adwokata Polańskiego z zastępstwem p. adwokata Dr. Męcińskiego na kuratora, i temuż zastępcy rezolucye powyższe doręcza się.

Lwów, dnia 6. października 1869.

(2629) **Edict.** (1)

Nro. 5317. Vom Brodyer k. k. Bezirksgerichte wird der angeblich seit dem Jahre 1809 abwesende Peter Struś aus Ponikwa wielka hiemit vorgeladen, mit dem Beisatze, daß dieses Gericht, wenn er während dieser Zeit nicht erscheint, oder dieses Gericht auf eine andere Art in die Kenntniß seines Lebens setzt, zur Todeserklärung schreiten werde.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Brody, am 16. October 1869.

(2716) **Licitations-Kundmachung.** (2)

Nr. 19508. Zur Verpachtung des Verzehrungssteuerbezuges von den Viehschlachtungen und der Fleischausschrottung, dann vom Wein-Ausschanke nach dem Gesetze vom 17. August 1862 in den im nachstehenden Verzeichnisse enthaltenen Pachtbezirken des Stanislauer Finanz-Bezirkes auf die Dauer vom 1ten Jänner 1870 bis Ende December 1870 mit Vorbehalt der stillschweigenden Erneuerung des Pachtgeschäftes auf das weitere Jahr 1871 oder 1872 wird bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Stanislau an den im Verzeichnisse angesetzten Tagen und in den daselbst angesetzten Stunden eine zweite Licitation abgehalten werden.

Jeder Pachtlustige hat vor der Licitation zu Händen der Licitations-Commission das Vadium mit 10% des im Verzeichnisse ersichtlichen Ausrufspreises zu erlegen. Auch können schriftliche mit dem 10%tigen Vadium versehene wohl versiegelte Offerte bis zwei Uhr Nachmittags des der mündlichen Licitation des betreffenden Pachtbezirkes zunächst vorhergehenden Werktages beim Vorstande der Stanislauer Finanz-Bezirks-Direction eingebracht und bei derselben Behörde die diesfälligen Licitationsbedingnisse eingesehen werden.

Post-Nr.	Pachtbezirk	Tarifpost	Ausrufspreis Fleisch fl.	kr.	Wein fl.	kr.	Die Licitation wird abgehalten werden von 9 Uhr Früh bis 2 Uhr Nachmittags am
1	Stanislau	II. und III.	17916	39	894	94½	15ten November 1869.
2	Nizniow	III.	687	99	—	—	detto
3	Mariampol	„	902	10	28	80	detto
4	Tyśmienitz	„	2671	33½	183	30	16ten detto
5	Bohorodczany	„	2118	—	—	—	detto
6	Ottynia	„	450	33½	—	—	detto
7	Jazłowiec	„	817	34½	23	99	detto
8	Wojniłów	„	643	65½	—	—	17ten detto
9	Bolechow	„	3249	46½	—	—	detto
10	Bursztyn	„	820	—	—	—	detto
11	Bukaczowce	„	491	19	—	—	detto
12	Dolina	„	2605	—	182	97	18ten detto
13	Kałusz	„	3800	—	—	—	detto
14	Chocimirz	„	273	—	5	—	detto
15	Uście	„	782	—	20	—	detto
16	Monasterzyska	„	—	—	105	—	19ten detto
17	Bołszowce	„	—	—	46	—	detto
18	Wełdzierz	„	—	—	10	—	detto
19	Stratyn	„	—	—	12	67	detto
20	Knihinicze	„	—	—	12	—	detto
21	Tłumacz	„	—	—	88	80½	detto

Von der k. k. Finanz-Bezirks-Direction.

Stanislau, am 4. November 1869.

(2714) (2)

Kundmachung.

Nr. 50522. Im Monate Jänner des Jahres 1870 findet in Wien die General-Versammlung der Actionäre der privil. österr. Nationalbank Statt.

An dieser Versammlung können nur jene Actionäre Theil nehmen (§§. 32 und 33 der Statuten), welche österreichische Unterthanen sind, in der freien Verwaltung ihres Vermögens stehen und **zwanzig auf ihren Namen lautende, vor dem Juli 1869 datirte Actien** besitzen. **Diese Actien sind** mit den dazu gehörigen Coupons-Bogen **im Monate November l. J.** bei der Depositen-Casse der Bank in Wien **zu hinterlegen** oder **vinculiren** zu lassen.

Wird die Hinterlegung dieser Actien bei einem Filiale der Bank gewünscht, so wolle dies der Bank-Direction in Wien bis längstens 9ten November l. J. schriftlich angezeigt werden.

Von der Theilnahme an der General-Versammlung sind Diejenigen ausgeschlossen, über deren Vermögen einmal der Concurs oder das Ausgleichsverfahren eröffnet worden ist und welche bei der darüber abgeführten gerichtlichen Untersuchung nicht schuldlos erkannt wurden, oder welche durch die Gesetze für unfähig erkannt sind, vor Gericht ein giltiges Zeugniß abzulegen.

Jedes Mitglied der General-Versammlung (§ 37 der Statuten) kann nur in eigener Person und nicht durch einen Bevollmächtigten erscheinen, hat auch bei Berathungen und Entscheidungen, ohne Rücksicht auf die größere oder geringere Anzahl von Actien, die ihm gehören, und wenn es auch in mehreren Eigenschaften an der Versammlung Theil nehmen würde, nur Eine Stimme.

Lauten aber Actien auf moralische Personen, auf Frauen, oder auf mehrere Theilnehmer, so ist derjenige berechtigt, in der General-Versammlung zu erscheinen und das Stimmrecht auszuüben (§. 38 der Statuten), welcher sich mit einer Vollmacht der Actien-Eigenthümer, sofern diese österreichische Unterthanen sind, ausweiset.

Tag und Stunde der General-Versammlung, so wie der Ort, an welchem selbe Statt findet, werden rechtzeitig bekannt gemacht werden.

Wien, am 28. October 1869.

Pipitz,
Bank-Gouverneur.
Löwenthal,
Bank-Director.

Obwieszczenie.

L. 50522. W miesiącu styczniu roku 1870 odbędzie się w Wiedniu walne zgromadzenie akcyonaryuszów uprzywil. austr. banku narodowego.

W tem zgromadzeniu mogą brać udział tylko ci akcyonaryusze (§§. 32. i 33. statutów), którzy są poddanymi austryackiemi, zarządzają swobodnie swoim majątkiem i posiadają **dwadzieścia opiewających na ich imię, a przed lipcem 1869 r. datowanych akcyj. Te akcye mają być** z należącemi do tego arkuszami kuponowemi **w miesiącu listopadzie r. b.** w depozytowej kasie w Wiedniu **złożone** albo też podane do winkulowania.

Jeźliby życzono sobie złożyć te akcye w jakiej filii banku, należy oznajmić to pisemnie dyrekcyi banku w Wiedniu najdalej po dzień 9go listopada b. roku.

Od udziału w walnem zgromadzeniu są wykluczeni ci, względem których majątku był raz otworzonym konkurs lub postępowanie ugodne i którzy przy wytoczonem z tego powodu śledztwie sądowem nie zostali uznani niewinnymi, jako też ci, których ustawy uznają niezdolnymi do złożenia ważnego świadectwa w obec sądu.

Każdy członek walnego zgromadzenia (§. 37. statutów) może przybyć tylko we własnej osobie i niewolno mu zastąpić się pełnomocnikiem; każdy też ma przy obradach i uchwałach tylko jeden głos, bez względu na to, czy posiada większą lub mniejszą ilość akcyj, i chociażby nawet w kilku charakterach brał udział w zgromadzeniu.

Jeźli zaś akcye opiewają na osoby moralne, kobiety lub na kilku uczestników, upoważnionym jest występować na walnem zgromadzeniu i wykonywać prawo głosowania (§. 38. statutów) ten, kto się wykaże pełnomocnictwem ze strony właścicieli akcyj o ile takowi są poddanymi austryackimi.

— Dzień i godzina walnego zgromadzenia, jako też miejsce, gdzie takowe się odbędzie, zostaną w swoim czasie oznajmione.

Wiedeń, 28. października 1869.

Pipitz,
gubernator banku.
Löwenthal,
dyrektor banku.

(2715) **Ogłoszenie konkursu.** (2)

Nr. 9197. Przy c. k. fabrykach i magazynach wykupna tytoniu jest kilka posad praktykantów opróżnionych.

Prośby zawierające osobliwie dowód znajomości języka niemieckiego i jednego z poniżej wymienionych, jako to: polskiego, sławiańskiego, włoskiego, lub węgierskiego, następnie poświadczenie stanu wolnego i fizycznego uzdolnienia, także świadectwo ukończonych z dobrym postępem szkół wyższych gimnazyalnych lub realnych, mają być w przeciągu trzech tygodni do c. k. centralnej Dyrekcyi fabryk i magazynów wykupna tytoniu we Wiedniu wniesione.

Stanowcze przyjęcie zawisło od sześciotygodniowej bezpłatnie z odpowiednem skutkiem odbytej próby. Po upływie zas sześciomiesięcznej bezpłatnej praktyki otrzyma kandydat w razie odpowiednego pełnienia obowiązków roczne adjutum w kwocie 300 złr. wal. austr.

Wreszcie winni ubiegający się o przyjęcie złożyć rewers sustentacyjny na czas bezpłatnej praktyki.

Lwów, 5. października 1869.

Concurs-Ausschreibung.

Nro. 9197. Aufgenommen werden mehrere Practikanten bei den k. k. Tabakfabriken und Einlösungs-Aemtern.

Gesuche sind insbesondere unter Nachweisung der Kenntniß der deutschen und einer der nachbenannten Sprachen, als: polnisch, slavisch, italienisch oder ungarisch, dann unter Nachweisung des ledigen Standes, sowie der körperlichen Tauglichkeit, dann der an einem Ober-Gymnasium oder einer Ober-Realschule mit gutem Erfolge zurückgelegten Studien binnen drei Wochen bei der Zentral-Direction der Tabakfabriken und Einlösungsämter in Wien einzubringen.

Die definitive Aufnahme ist von dem entsprechenden Erfolge einer unentgeldlichen probeweisen Verwendung in der Dauer von sechs Wochen abhängig. Nach weiteren sechs Monaten erhält der aufgenommene Practicant bei entsprechender Verwendung ein Adjutum jährlicher 300 fl.

Schließlich wird bemerkt, daß die Bewerber für die Zeit der unentgeldlichen Verwendung einen Sustentations-Revers einzulegen haben.

Lemberg, am 5. October 1869.

(2712) **Konkurs.** (2)

Nr. 1244-Pr. Celem obsadzenia oprożnionej posady radcy sadu krajowego przy c. k. sądzie obwodowym w Rzeszowie z roczną płacą 2000 złr. w. a., a ewentualnie z płacą 1600 złr. w. a.

Ubiegający się o tę posadę mają wnieść swe podania w drodze prawem przepisanej do Prezydyum c. k. sądu obwodowego w Rzeszowie najdalej w przeciągu czterech tygodni od dnia trzeciego ogłoszenia tego konkursu w gazecie urzędowej wiedeńskiej.

Z c. k. Prezydyum sądu obwodowego.

Rzeszów, dnia 6. listopada 1869.

(2710) **Konkurs.** (2)

Nr. 1770-Pr. Przy ces. król. sądzie krajowym w Krakowie opróżnioną została posada radcy sądu krajowego z roczną płacą 2000 złr., a względnie z płacą 1800 lub 1600 złr. w. a.

Ubiegający się o tę posadę mają wnieść swoje podania dotyczącemi świadectwami poparte w drodze prawem przepisanej do Prezydyum c. k. sądu krajowego w Krakowie najdalej w przeciągu czterech tygodni od dnia trzeciego ogłoszenia tego konkursu w gazecie wiedeńskiej.

Z Prezydyum c. k. sądu krajowego.

Kraków, dnia 3. listopada 1869.

(2605) **Edict.** (2)

Nrô. 39317. Vom Lemberger k. k. Landes- als Handelsgerichte wird dem, dem Wohnorte nach unbekannten Markus Keller bekannt gemacht, daß für ihn aus Anlaß der Ausmittlung der Vorrechte der Johann Piaseczni'schen Gläubiger Hr. Landesadvocat Dr. Fränkel mit Substituirung des Hr. Landesadvocaten Dr. Natkis zum Curator bestellt, und dem Ersteren der in dieser Sache erflossene h. g. Bescheid vom 17. October 1868 Zl. 49854 zugestellt worden sei.

Vom k. k. Landes- als Handelsgerichte.

Lemberg, am 1. September 1869.

(2604) **Edykt.** (2)

Nr. 47991. Ces. król. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie uwiadamia z miejsca pobytu niewiadomych Karola i Fanię Scherschnik, iż w skutek wniesionego przeciw nim podania z dnia 1go marca 1869 do l. 10557, uchwałą z dnia 3go marca 1869 do l. 10557 nakaz płatniczy na sumę 224 złr. w. a. z p. n. wydany i ustanowionemu kuratorowi p. adwokatowi Dr. Schrenzlowi doręczony został.

Z c. k. sądu krajowo-handlowego.

Lwów, dnia 22. września 1869.

(2596) **Obwieszczenie.** (2)

L. 15507. C. k. sąd obwodowy Tarnowski zawiadamia niniejszym edyktem, że na prośbę Markusa Rosset przeciw Henrykowi Segalli pod dniem 12go czerwca 1869 l. 9487 względem ekstabulacyi odpowiedzialności tegoż za dwa weksle 80 złr. i 80 złr. m. k. do zaskarżenia mu wydane na rzecz masy spadkowej Estery Dwory Rosset na realności pod liczbą 72 w Tarnowie Abrahama i Lei małżonków Lesserów własnej intabulowanej wniesioną, uchwała ekstabulacyjna z dnia 24. czerwca 1869 l. 9487 wydaną została.

Ponieważ pobyt pana Henryka Segalli spadkobiercy Estery Dwory Rosset nie jest wiadomem, przeznaczył tutejszy sąd w celu doręczenia rzeczonej uchwały na koszt i niebezpieczeństwo Henryka Segalli tutejszego adwokata Dra. Grabczyńskiego z substytucyą Dra. Kapiszewskiego na kuratora, któremu pomieniona uchwała z prawnym skutkiem dla tegoż doręczoną zostaje.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 14. października 1869.

(2706) **Kundmachung.** (1)

Nr. 50408. Zur Wiederbesetzung der in Krakau (Stadt) bestehenden Tabak-Großtrafik, womit zugleich der Klein-Verschleiß der Stempelmarken von 5 fl. abwärts verbunden ist, wird im Wege der öffentlichen Concurrenz mittelst Ueberreichung schriftlicher Offerten ausgeschrieben.

Der Verschleiß dieser Großtrafik wird nach der Berechnung eines einjährigen Verkehres

im Tabak beiläufig . . . . 241168 fl.
und in Stempelmarken beiläufig . . . . . 19544 „
Zusammen . 260712 fl.

österr. Währ erreichen.

Diese Großtrafik ist für den Stempelmarkenverschleiß mit einer Provision von 1½% dotirt, hingegen für den Tabakverschleiß ist dieselbe mit einer Provision nicht dotirt.

Es sind derselben derzeit 116 Kleintrafikanten zugewiesen.

Das Materiale in Tabak und Marken hat die Großtrafik bei dem k. k. Tabak- und Stempelverschleiß-magazine in Krakau am Stradom zu fassen.

Die Offerten, welche mit der Quittung einer k. k. Casse über den Erlag des Vadiums von 500 Gulden und den nöthigen Zeugnißen über Moralität, Vermögen und Großjährigkeit belegt sein müssen, sind längstens bis 25. November 1869 um 2 Uhr Nachmittags beim Vorstande der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Krakau zu überreichen.

Die näheren Bedingnisse, so wie der Erträgniß-Ausweis können bei der k. k. Finanz-Landes-Direction und bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Krakau eingesehen werden.

Von der k. k. Finanz-Landes-Direction.

Lemberg, den 4. November 1869.

Obwieszczenie.

L. 50408. W celu nowego obsadzenia wielkiej trafiki tytuniowej w Krakowie (w mieście) z którą jest połączona drobiazgowa sprzedaż marków stemplowych od 5 złotych na dół, rozpisuje się konkurencya przez pisemne oferty.

Obrót tej trafiki wynosi podług obrachunku jednorocznej sprzedaży

w tytuniu około . . . . 241168 zł.
a markach stemplowych koło . . . 19544 „
Zarazem . . . 260712 zł.

wal. austr.

Dotacya dla tej wielkiej trafiki ustanowiona wynosi 1½proc. od sprzedaży marek stemplowych, — od sprzedaży tytuniu zaś nic ustanowiono żadnej dotacyi.

Tej wielkiej trafice są przydzielone do pobierania tytuniu 116 małych trafik.

Trafika ta wielka ma potrzebną ilość materyału tytuniowego i w markach stemplowych pobierać w c. k. składzie tytuniowym w Krakowie na Stradomie.

Oferty, zaopatrzone kwitem c. k. kasy na złożoną kwotę jako wadyum złotych reńsk. 500, tudzież potrzebnemi świadectwami pełnoletności, moralności i stanu majątkowego, mają być najdalej do włącznie 25. listopada 1869 do drugiej godziny po południowej do c. k. powiatowej dyrekcyi finansowej w Krakowie wniesione.

Bliższe warunki licytacyjne, jako też wykaz dochodów mogą być w c. k. krajowej dyrekcyi skarbu, tudzież c. k. powiatowej dyrekcyi finansowej w Krakowie przejrzane.

Od c. k. krajowej dyrekcyi skarbu.

Lwów, dnia 4. listopada 1869.

(2721) **Edykt.** (1)

L. 8073. C. k. sąd miejsko-delegowany powiatowy w Rzeszowie zawiadamia niniejszem edyktem p. Mikołaja Gyuriesa porucznika 12go pułku huzarów hrab. Haller, że przeciw p. Mikołajowi Gyuriesowi p. Wincenty Buresz z Rzeszowa pod dniem 20. b. m. do l. 8073 o zapłacenie sumy 350 zł. w. a. z p. n. wniósł pozew, w załatwieniu tegoż pozwu termin do ustnej rozprawy na dzień 16. listopada 1869 godzinę 9. zrana wyznaczonym został.

Gdy miejsce pobytu pozwanego p. Mikołaja Gyuriesa tutejszemu sądowi nie jest wiadomem, przeto c. k. sąd w celu zastępowania pozwanego p. Mikołaja Gyuriesa tutejszego p. adwokata Dra. Reinesa kuratorem nieobecnego ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanego, aby w wyż oznaczonym czasie albo sam stanął, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrał i o tem c. k. sądowi obwodowemu doniósł, w ogóle zaś aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył, w razie bowiem przeciwnym, wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Rzeszów, dnia 21. października 1869.

(2722) **Edykt.** (1)

Nr. 8430. Ces. król. sąd powiatowy miejsko-delegowany w Rzeszowie zawiadamia niniejszem p. Mikołaja Gyuriesa, że przeciw niemu w tutejszym sądzie p. Józef Weigner pod dniem 30. października 1869 do L. 8430 o zapłatę kwoty 156 zł. w. a. z p. n. do sumarycznego postępowania wniósł pozew, w załatwieniu tegoż pozwu termin na dzień 19. listopada 1869 godzinę 9tą zrana do sumarycznej rozprawy został wyznaczonym.

Gdy miejsce pobytu pozwanego p. Mikołaja Gyuriesa tutejszemu sądowi nie jest wiadomem, przeto c. k. sąd w celu zastępowania pozwanego Mikołaja Gyuriesa, jak również na koszt i niebezpieczeństwo powoda tutejszego p. adwokata Dr. Reinesa kuratorem nieobecnego ustanowił, z którym spór wytoczony wedug ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanemu, aby w wyż oznaczonym czasie albo sam stanął, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrał i o tem c. k. sądowi obwodowemu doniósł, w ogóle zaś aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Rzeszów, dnia 1. listopada 1869.

(2624) **Edykt.** (1)

Nr. 41223. Ces. król. sąd krajowy Lwowski spadkobiercom ś. p. Piotra hr. Wodzickiego, t. j. Józefowi hr. Wodzickiemu, Tekli z hr. Wodzickich hr. Małachowskiej i Felicyannie Wężykowej wiadomo czyni, że przeciw nim p. Ignacy Brzozowski dnia 6. sierpnia 1869 L. 41223 pozew o extabulacyę sum 1018 złr. 49 kr., 24 złr. 45 kr. i 16 złr. 30 kr. w. w. z przynal. w stanie biernym realności Nr. 716, 717 i 718¼ we Lwowie dom. 37, pag. 121 n. 27 on., dom. 19, pag. 211 n. 30 on. i dom. 10, pag. 353 n. 36 on. zaintabulowanych wniósł i o sądową pomoc prosił, w skutek czego termin do rozprawy ustnej na dzień 29. listopada 1869 o godzinie 10tej zrana wyznaczony został.

Gdy miejsce pobytu pozwanych jest niewiadomem, przeto c. k. sąd krajowy postanowił tymże, lub w razie śmierci niewiadomym spadkobiercom na ich koszt i niebezpieczeństwo kuratora w osobie tutejszego p. adwokata Dra. Krattera z substytucyą p. adwokata Dra. Popiela, z którym rozprawa tego sporu według przepisów postępowania sądowego dla Galicyi przepisanego toczyć się będzie.

Wzywa się niniejszem pozwanych, ażeby wcześnie albo osobiście się jawili, albo potrzebne środki obrony postanowionemu kuratorowi dostarczyli, lub innego zastępcę sądowi oznajmili, inaczej złe skutki z zaniedbania swej winie przypisać będą musieli.

Od c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 18. września 1869.

(2720) **Edykt.** (1)

Nr. 41800. Ces. król. sąd krajowy wzywa posiadaczy obligacyi na dostarczane naturalia, wedle podania zagubionych, na poddanych w Mesznie na dniu 20. lutego 1795 Nr. 8034 na 73 złr., na dniu 8. stycznia 1796 Nr. 5629 na 110 złr. 45 kr. wystawionych 2%, które na dniu 1. maja 1867 do l. 487 wylosowane zostały, aby takowe sądowi w przeciągu 1 roku, 6 tygodni i 3 dni przedłożyli, inaczej po upływie bezskutecznym tego terminu amortyzowane zostaną.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 4. września 1869.

(2613) **Edykt.** (1)

Nr. 8225. Ces. król. sąd obwodowy w Złoczowie na żądanie Teresy Bittnerowej w celu zawarcia powtórnych ślubów małżeńskich wniesione wzywa tejże męża Leopolda Bittnera, szeregowca 55go c. k. pułku piechoty hr. Gondrecourt, który od czasu bitwy pod Königgrätzem w r. 1866 zaprzepadł, ażeby w przeciągu roku tutaj stanął, albo sąd lub też ustanowionego dla niego kuratora w osobie p. adwokata Dr. Wesołowskiego o życiu swojem uwiadomił, gdyż w razie przeciwnym po upływie tego czasu na powtórne żądanie przystąpi się do rozstrzygnienia żądania uznania go jako zmarłego.

C. k. sąd obwodowy.

Złoczów, dnia 20. października 1869.

(2615) **Edykt.** (1)

L. 4288. C. k. sąd powiatowy w Drohobyczy nieznajomym z życia i miejsca pobytu Herszowi i Rifce Schneider małżonkom wiadomo czyni, że równoczesną uchwałą na ekstabulacyę na rzecz wspomnionych małżonków w stanie ciężarów realności pod l. k. 122 miasto Drohobycz ut Dom tom. I. p. 18. n. on. 1. et 2. zaintabulowanych sum 700 zł. w. w. i 303 zł. w. w. dozwolono, i dla nich kuratora w osobie wielm. adwokata krajowego Dra. Wolskiego ustanowiono, któremu dotycząca uchwała wręczoną została.

Z c. k. sądu powiatowego.

Drohobycz, dnia 31. sierpnia 1869.

(2609) **Obwieszczenie.**

L. 13947. W imieniu Jego Cesarskiej Mości Cesarza c. k. sąd krajowy Lwowski na wniosek c. k. prokuratoryi państwa na zasadzie Art. V. ustawy z dnia 15go października 1868 liczby 142 Zb. pr. p. orzeka:

Artykuł wstępny: „Lwów dn. 15. października“ w Nr. 269 Gazety narodowej z d. 15. października 1869 r. umieszczony zawiera istotę czynu zbrodni z §. 65 lit. a ust. karn., przeto rozpowszechnienie tego numeru 269 Gazety narodowej z dnia 15. października 1869 w całym obrębie państwa austryackiego na zasadzie §fu 36 prawa pras. zakazuje się.

Co się niniejszemdo powszechnej podaje wiadomości.

Z c. k. sądu krajowego w sprawach karnych.

Lwów, dnia 19. października 1869.

Kundmachung.

Nr. 13947. Im Namen Sr. Majestät des Kaisers das k. k. Landesgericht in Strafsachen zu Lemberg hat des Antrags der k. k. Staatsanwaltschaft im Grunde Art. V. des Gesetzes vom 15ten October 1868 R. G. Bl. Z. 142 zu Recht erkannt:

Der Eingangsartikel „Lwów dnia 15. października“ in Nro. 269 der Zeitschrift Gazeta narodowa vom 15. October 1869 involvirt den Thatbestand des Verbrechens nach §. 65 lit. a St. G. B. in Folge dessen die Weiterverbreitung dieses Nr. 269 der Zeitschrift Gazeta narodowa vom 15. October 1869, im ganzen Bereich des österreichischen Kaiserstaates im Grunde §. 36 Preß. Ges. verboten wird.

Was hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Vom k. k. Landesgerichte in Strafsachen.

Lemberg, am 19. October 1869.

Doniesienia prywatne.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.